

Th i ti t tháng Năm và tháng Sáu Canada th t tuy t v i, v a h t l nh là nh nhàng b c vào n ng m

Lá th Canada

Th i ti t tháng Năm và tháng Sáu Canada th t tuy t v i, v a h t l nh là nh nhàng b c vào

BIẾT NGHE NHỚ C

Tác Giả: Trà Lữ

Thứ Năm, 14 Tháng 6 Năm 2012 08:20

---

nàng m. Hàng cây trồng nhà đã đầy lá xanh, mặt màu xanh non mát mắt hệt sắc. Dân làng tôi yêu thích hai tháng này nhất, vì là tháng vừa có thời tiết lý tưởng vừa có hai lễ hội Hiên Mưa và Hiên Ph.

Viết đến đây tôi chợt nhớ mặt bác thợ dệt già mẹ tôi cho. Thờn dệt già phởng xa nha, mẹ quý ch. Bà nói rằng danh từ 'hiên ph' nghe không n. Hiên ph có thể ch ph n. Ch 'Ph' ch đàn ông nhàng cũng có thể ch đàn bà, nh ph n, nh s n ph ... Nghe có lý quá ch.

Xin đừng quên ng i để p dệt già miền Québec. Vừa dệt th c bà tôi vừa uống cà phê, tự nhiên ng cà phê thơm h n lên. Ch a bao giờ tôi thấy tách cà phê thơm ngon nh b a nay.

Bà báo rằng ch hiên ph nên để ra 't ph' nghe r t là có lý. Nhàng r i tôi chợt nghĩ : ba tiếng hiên mưa, hiên ph và t ph có lẽ không hay bằng 'ngày tôn vinh M, ngày tôn vinh Cha', vì nó không l n vào đâu để c n a, ph i không c ?

Tôi đem ý này ra bàn với phe li n ông trong làng tôi, và tất cả các trưởng phu vĩ để trong làng đã gật đầu, phê rằng 'nghe để c l m'. Xin đừng quên ng i để p dệt già, xin đừng quên các triết gia để nh cao trong làng.

Trong cuộc đi b sáng th B y vừa qua, các nhà quân t làng tôi đã quyết để nh rằng vì hai lễ kính M kính Cha là hai lễ quan trọng nên ph i có ng i để c để n vấn h n hoi.

Các c còn nh cái thói quen r t đáng yêu c a phe li n ông chúng tôi ch, thói quen c sáng th B y là phe li n ông r nhau đi b mặt giờ r i vào quán Starbucks gần ngã t uống cà phê và bàn luận chuyện th gi i ch ?

Tu n qua, sau khi chúng tôi đã bàn với việc có nên ch p thu n cho Hoa Kỳ nh n luật s khi m th Tr n Quang Thành t Hoa l c sang t n n hay không, chúng tôi đã ch để nh anh John thuyết trình với L M, và ông ODP thuyết trình với L Cha.

BIẾT NGHE NHỚC

Tác Giả: Trà Lữ

Thứ Năm, 14 Tháng 6 Năm 2012 08:20

Các nhà quân tử còn lại thì sẽ góp lại bàn phím của. Mọi người và tay đờng ý rồi và nhà chợ ngày trở ng đời.

Và ngày 10 M đã đờn. Buoi hợp làng đờc tợ chợ c tợi nhà cợ Chánh tiên chợ.

Tôi yêu cái nhà này quá. Nhà nợ hợu. Phòng ăn trông ra mợ t khoảng vợ n lợn, đờy nợng. Gợ n cợ a thì cợ trợng hoa, xa xa mợ t chút thì cợ trợng các loợi rau thợm. Tợ ngày đờc tin rau cợ nhợp cợng tợ Trung Hoa và VN có nhiợu chợ t đờc, cợ tợ tay trợng lợy ngò, húng, tía tô, đờp cá. Mà rau hái trợ c tợp tợ vợ n sao mà nó thợm và ngon kợ lợ, các cợ có kinh nghiợm này không.

Hôm nay 10 M, cợ tiên chợ đời làng món ăn quê mợ : canh chua cá kho tợ và rau muợng chợ. Ăn ba món này nhợ ăn quê hợng uợng quê hợng vào lòng. Trong bợ a ăn thì dân làng nói toàn chuyợn vui cợi. Bợ a ăn mà có tiợng cợi, tợ nhiên ai cũng thợy ngon miợng. Đúng nhợ Cợ Tợ n Đà đã đờy tợ ngày xợ a, mợ t bợ a ăn ngon phợi có 3 yợu tợ : Món ăn ngon, chợ ngợi ngon và ngợi ngon.

Sang phợ n tráng miợng và uợng trà thì dân làng mợi nghe đờn vắn cợ a anh John. Ai cũng hợi hợp. Anh cho biợt anh đã lợc kho sách, kho báo, kho internet tìm bài hay nhợ t đờ trình làng bợ a nay. Anh thợy khó quá, vì nói vợ mợ, vợ tình mợ thì nhiợu tài liợu vô cùng.

Thợy anh bóp trán suy nghĩ hoài mà chợ a đờ đờn quyợ t đờ nh nào rõ rợ t, vợ anh đã nhợy vào tiợp sợc. Anh bợ o không ngợ nhà tôi giợi thiợ t. gợc nhà giáo có khác. Chợ Ba Biên Hoà nghe chợng khen thì mợ t đờ lên, cái dáng eợp cợ a mợ t cô giáo VN ngày xợ a qợ a là đờp quá.

Nhà tôi góp ý rợng anh cợ lợy bài nào làm anh cợ m đờng thì đó là bài hay nhợ t vì nó sẽ gây cho anh hợng thú. Anh hãy chia sẽ cái cợ m đờng yợ vợi ngợi khác. Anh nói tiợp : Giợ a cái mệnh mang cợ a đờ tài, giợ a mợ t rợng bát ngát tài liợu sách báo Anh Pháp Viợ t, tôi đã lợm ra câu chuyợn tiợng Viợ t mà tôi thích nhợ t.

Chuyợn kợ rợng mợ t ông chợng lợy vợ đã lâu, mợ t hôm đờ làm vợ sợm hợ n thợng lợ, đờ t nhiên đã nhìn ra hợ t cái đáng yêu, đáng thợng, đáng ghiợ n cợ a bà vợ. Vợ ông là mợ t hìnhợ nh tuyợ t vợi cợ a mợ t bà mợ. Nói xong anh rút trong túi ra mợ t tợ giợy và xin đờc cho cợ làng nghe ,

chuyện như sau :

...Hôm đó tôi ngồi vò vò còn nghĩ tít, không phải rúc con nên tôi đi làm về nhà sớm hơn mọi ngày. Đang chày ngon trợn, đầu óc đang lơ mơ nghĩ đến bữa cơm nóng sốt của đang chày nhà thì một cái xe máy tít trong hầm băng ra, tôi giật mình lách sang phải, lờ mờ ‘Chày vò y đó hả?’ Nghe ngay lập tức, tôi há hốc mồm nói không nên lời khi trông thấy cái biển số xe...

Trước mặt tôi là một phụ nữ mặc chiếc áo khoác đã sờn mủ, chiếc nón bèo hiêm đã cũ. Điểu khi tôi chú ý là chiếc xe Cúp 86 trông rất tít nghi ngờ. Nó phải gọi mình chày trên đó để thày : một bát vú sữa, trái xoài, một túm dậu Đà Lạt, hai bên là khay nào thày , cá, rau, trứng, và bao nhiêu thày không tên khác cho bữa cơm gia đình.

Bình thường, nếu nhìn hình ảnh y thì tôi sẽ nghĩ cái gã nào đó làm chày chày ta thày sòng. Bởi trong nháy mắt tít tít hiện nay còn có mấy phụ nữ chí thú chuyện bếp núc cho gia đình như vậy. Nghe hôm nay tôi thấy nghe đến ngạo hòng. Một cơm xúc thày khó tít dâng đày trong lòng. Vả xốt thày ng vả tít nghi ngờ vả cơm phải lờ vả thày mình thày tít có lờ i...

Tôi cười vò đã 20 năm, có hai một con, nghe chày a bao giờ chú ý xem vò đi xe gì, mặc áo gì, mang giày dép thày nào...

Chày một quãng đường ng ng theo sau lờ ng vò vò nhà mà tôi đã suy nghĩ biết bao nhiêu điểu. Thú thày tôi chày nức một khi nhìn cái dáng tít n tít của vò. Trước đây, tôi đã nhìn ng m, tr m tr tr trước biết bao tít lờ ng tr n tít i mát của nghe cô gái tr, nghe tôi chày a bao giờ ng m nhìn trong một kho nh kh c chiếc lờ ng đ m m hỏi của ng i phải đã g n bó vò i mình, suốt hai m i năm tít o tít n vì chày ng vì con như thày này.

Hôm đó, lờ n đầu tiên tôi xách phải vò nghe thày lờ nh kh nh y. Thật s là nó rất nòng. Vò tôi xách m i thày đi trước, tôi lờ o đầu i theo.

- Làm sao mà em có thày mang h tít ng y thày mà vò n đi ào ào như giông như gió vò y? Vò tôi ngoái lờ i : ‘Vì anh vì con thôi, chày em cũng một lờ m r i...’

Tôi cúi mặt, mặt n i ân h n b ng đ ng dâng lên trong lòng. Nếu bây giờ có ai hỏi tôi ng i phải n nào trên thày gian này có tít m lờ ng đ p nh t, đáng yêu nh t, tôi sẽ nói ngay đó là tít m lờ ng g y gò tít n tít o của vò tôi...

Đ c đ n đây r i anh nhìn Chày Ba, một anh nh m đi. Và anh tuyên b h t chày n. Anh b o anh thích câu chày n này quá mà không biết tên tác gi vì đ c trên máy. Bởi anh thích nên chày n ngay cho anh, mà không ghi xu t x . Tôi không tìm ra ngu n. Xin đành có lờ i vò i tác gi .

Dân làng nghe xong câu chày n vò ng i vò tít n tít o, ai cũng cơm đ ng, phải n thì g t gù : Đúng là hình ảnh m tôi ngày xa. Phe li n ông thì g t gù đ h n n a : Đó là m tôi đ y, đó là

BIẾT NGHE NHỚ C

Tác Giả: Trà Lữ

Thứ Năm, 14 Tháng 6 Năm 2012 08:20

---

vì tôi đi y. Câu chuyện không gây ra tiếng cười nhưng gây ra những cái gật gù, gây ra những đôi mắt ướt.

Anh John rút túi ra mắt giấy thấm hai. Ai cũng nghĩ anh sẽ để thêm mắt chuyện nữa và mắt, và mắt. Nhưng không phải.

Anh nhìn cửa làng rồi nói: Tháng này và tháng sau chúng ta có là ca tiếng Mẹ, ca tiếng Cha. Tôi có thêm ý này: Có là chúng ta cũng nên có mắt là ca tiếng Con, ca tiếng tình anh em chị em yêu nhau. Các con tôi đã lớn, nhưng bao giờ tôi cũng thấy chúng còn bé, còn là những thiên thần hồn bé nhỏ ngay xưa. Tôi xin để trình làng mắt câu chuyện và để tài này. Xin nghe chuyện trình bày của chúng ta sẽ góp lời bàn sau. Đây là chuyện mắt em bé Hoa Kỳ.

... Cô bé Tess 8 tuổi nghe cha mẹ nói chuyện thì thảo luận với nhau và để em trai. Tess hiểu rằng em mình bị bệnh rất nặng và gia đình không còn tiền cho mắt cuộc sống phải phụ thuộc vào tiền kém, cha mẹ ra tay vì vô phương. Gia đình cô là sẽ phải bán nhà vì hết tiền.

Cô nghe cha cô nói với mẹ gì nghe để ý những mắt: Chờ có phép màu mắt của chúng để để Andy! Nghe thấy thế cô bé chạy ngay vào phòng mình, lấy con heo đất để để mắt trong góc tường. Cô đem ra sau hè, để con heo đất, và để mắt sẽ tiền đã để dành để.

Rồi cô lớn đi cửa sau, chạy ra hiểu thu tiền nhà. Cô để tiền để gói tiền lên quầy hàng. Người bán thuốc hỏi: Cháu cần gì? Cô bé trả lời ngay: Em trai cháu bệnh nặng, cháu muốn mua phép màu.

- Cháu nói sao?

- Thưa em cháu là Andy, nó bị bệnh gì đó trong đầu mà cha cháu nói chờ có phép màu mắt của để để nó. Phép màu giá bao nhiêu?

Người bán thuốc nhìn mắt của bố rồi nói với cô bé:

- Đây không bán phép màu cháu à. Bác rất tiếc.

- Cháu có tiền mà. Xin bác đừng. Nếu không để thì cháu sẽ tìm thêm. Xin cho cháu biết phép màu giá bao nhiêu?

Trong cửa hàng còn có mắt vài khách ăn mắt rất thanh lịch. Ông khách đã xem thấy cô bé và đã nghe rõ hết câu chuyện. Ông cúi xuống hỏi cô bé:

- Cháu cần loại phép màu gì?

Cô bé trả lời, rồi mỉm cười mắt:

- Cháu cũng không biết nữa, nhưng em cháu rất cần thuốc đó vì nó bệnh rất nặng, cha mẹ cháu bỏ rơi nó cần phải thu tiền và hình như phải thêm phép màu nữa thì mắt của chúng để để. Cháu

BIẾT NGHE NHỚC

Tác Giả: Trà Lữ

Thứ Năm, 14 Tháng 6 Năm 2012 08:20

đã lấy ra hộp sữa tiệt trùng dành trong mấy năm nay để đi mua phép màu mong cậu sống em cháu.

- Cháu có bao nhiêu?

Cô bé trả lời và đã nghe : Một đô la và mười một xu.

Vị khách liền mỉm cười rồi nói:

- A, may quá, thôi là vừa đúng cái giá của phép màu.

Nói xong, ông khách mỉm tay cầm sữa tiệt trùng mỉm tay cầm lấy tay cô bé rồi nói :

- Cháu hãy nhìn bác vợ nhà, bác muốn gặp em trai cháu và cha mẹ của cháu, để bác xem em cháu có cần đúng cái phép màu mà bác có không.

Ngay khi đàn ông thanh lịch này chính là bác sĩ Carlton Armstrong, một phụ thu gia về thị trường kinh nghiệm ở Chicago. Ca mẹ cho bé Andy đã hoàn tất và không mất tiền. Chỉ ít lâu sau bé Andy hết bệnh.

Một cô bé luôn chấp tay nói: Chúng tôi đến từ BS Armstrong đã mang phép màu đến đúng lúc. Chúng con tin Chúa đã cho cháu Tess có lòng yêu em mà tìm được phép màu.

Nghe đến đây thì cả làng đều chấp tay rồi thốt a' Trời ơi Chúa, Amen'.

Câu chuyện hay quá chứ, phải không cả.

Có B.95 lên tiếng hỏi : Chuyện này có thật hay là chuyện thần tiên? Anh John trả lời ngay : Chuyện này có thật. Ông BS Carlton Armstrong chính là người em ruột của ông dược sĩ bán thuốc. Chính hôm đó là ngày nghỉ nên ông ra hiệu thuốc của người anh người chị, và nhờ vậy mới nghe rõ câu chuyện em bé Tess đi mua phép màu. Phép màu đây là phép màu nhiệm, tức là phép lạ. Chuyện này rất nổi tiếng. Bạn cứ vào internet gõ chữ ' Dr. Carlton Armstrong' là thấy chuyện phép màu này ngay.

Nếu cô bé Tess không có lòng yêu em mình khi biết cha mẹ đã tuyệt vọng thì đâu có việc đi mua phép màu và gặp được BS Armstrong. Lòng yêu cầu nguyện và lòng tin đã làm ra phép lạ.

Nghe xong hai chuyện của anh John, không khí làng tôi tự nhiên hóa nghiêm trang hẳn ra, mọi khi đâu có thế bao giờ. Đúng lúc đó thì ông ODP lên tiếng :

- Tôi được chỉ dẫn kể một câu chuyện về Cha. Đáng lạ tháng sau mới kể, nhưng bây giờ tôi thấy không khí làng thích hợp nhất để nghe chuyện này. Tôi cũng như anh John đã đi tìm các chuyện của người người Cha.

BIẾT NGHE NHỚC

Tác Giả: Trà Lữ

Thứ Năm, 14 Tháng 6 Năm 2012 08:20

Chuyện thì nhiều quá mà không biết chọn chuyện nào. Đang lúc suy nghĩ cân nhắc thì tôi chợt nhớ tới Cha Paolo. Tôi nghĩ tới sao tôi không hỏi chuyện Cha Paolo nhé. Có thể Cha sẽ mở ra cho mình một chân trời mới và mở đầu tài này.

Thì là tôi gọi Cha Paolo. Nghe tôi hỏi xong thì ngài cười ha ha : Khi xưa tôi cũng giống bạn như ông, tôi cũng bực phân vân rất nhiều khi chọn một câu chuyện hay nhất về người cha. Tôi đã đem việc này hỏi mẹ tôi. Mẹ tôi đã chọn cho tôi một câu chuyện mà tôi nhớ đời. Hôm nay xin chuyện lại cho ông. Khi tôi hỏi mẹ tôi thì lúc đó tôi đã đi cha, đã làm linh mục nhà, thế mà tôi đã không nhìn ra kho vàng trước mắt. Mẹ tôi báo rằng câu chuyện đó ngôn của Chúa giống lòng người cha thì người cha hoang đường phung phí trong Phúc Âm là chuyện hay nhất trên gian. Ông ODP ơi, ông là người ngoài đời, không biết ông đã bao giờ đọc chuyện này chưa. Xin mách nha : Ông tìm sách Kinh Thánh, quyển Tân Ước, phần viết của thánh Luca, chương 15.

Ông ODP kính thưa : Xưa nay tôi vẫn kính phục ông cha Paolo và sự đôn đốc và sự thông thái. Tôi bèn tìm sách Kinh Thánh. Quả là tuyệt vời. Chuyện Chúa giống có khác. Cách thuật truyện của gia Luca có khác. Tôi khen ông Luca vì Luca là một bác sĩ thời đó, là một người ngoài đời, đã tin theo Chúa và là môn đệ của Thánh Paul. Chuyện kể theo Luca rất linh động, như thế này :

Một ông kia có 2 người con trai. Người con cả thì thích thú làm ăn, người con thì ham chơi đi chơi. Ngày kia người con thì xin cha chia gia tài để đi xa làm ăn. Người cha liền chia gia tài cho hai con. Ít ngày sau thì người con thì thu góp tất cả gia sản rồi đi phờ phàng xa, bỏ đó anh ta sống phóng đãng phung phí hết tài sản của mình.

Khi anh ta trở tay thì vùng này lâm nạn đói khủng khiếp. Anh lâm cảnh túng thiếu nên phải đi xin cho một người trong vùng. Người này sai anh ra xin chăn heo. Anh ta đói đến nỗi chấp nhận ăn cám heo cho no bụng mà cũng không được. Bấy giờ anh ta hỏi tâm và suy nghĩ : Hiện nay có bao nhiêu người làm công cho cha ta và tất cả đều được no ấm, mà ta ở đây thì chết đói.

Thôi ta phải đi về nhà cha và ta sẽ thưa với cha rằng : Thưa cha, con thất vọng tới với Trời và với cha, con chẳng còn đáng gọi là con cha nữa. Xin cha coi con như người làm công.

Thì rồi anh đứng lên và lên đường về nhà. Khi anh còn ở ngoài xa thì cha anh đã trông thấy.

Ông chọy ra ôm lọy anh, hôn lọy hôn đọ.

Bọy giọ ngọọ i con vọ a khóc vọ a nói : Thọ a cha, con thọ t đọ c tọ i vọ i Trọ i và vọ i cha, con chọ ng còn đáng gọ i là con cha nọ a... Ngọọ i cha không cho anh nói tiọ p rọ i bọ o các ngọọ i đọ y tọ rọ ng : Tọ i bay hãy mau đem áo quọ n đọ p nhọ t ra đây mọ c cho cọ u, xọ nhọ n vào ngón tay cho cọ u, xọ dếp vào chân cho cọ u, rọ i đi chọ n con bê béo nhọ t làm tiọ c ăn mọ ng, vì con ta đây đã chọ t mà nay sọ ng lọ i, đã lọ c mọ t mà nay tìm thọ y. Rọ i cọ nhọ ăn mọ ng.

Lúc ọy ngọọ i con cọ tọ ngoài đọ ng vọ , khi tọ xa cọ u ta nghe thọ y tiọ ng đàn ca nhọ y múa liọ n gọ i mọ t ngọọ i đọ y tọ ra họ i. Khi biọ t rõ chuyọ n thì cọ u nọ i giọ n không chọ u vào nhà. Ngọọ i cha liọ n chọ y ra năn nọ thì cọ u trọ lọ i : Cha coi, đã bao năm con họ u họ cha, chọ ng bao giọ con dám làm trái ý cha, thọ mà chọ a bao giọ cha cho con mọ t con dê béo đọ con đái bọ n bè, còn thọ ng này, sau khi tiêu họ t gia tài vọ i bọ n đđ điọ m, nay nó trọ vọ trọ n trọ i trọ ng tay thì cha lọ i giọ t bê mọ tiọ c ăn mọ ng! Ngọọ i cha liọ n đọ p :
- Con à, lúc nào con cũng ọ vọ i cha, tọ t cọ nhọ ng gì cọ a cha là cọ a con. Nay ta phọ i ăn mọ ng phọ i vui vọ vì em con đây đã chọ t mà nay sọ ng lọ i, đã lọ c mọ t mà nay tìm thọ y.

Đọ c đọ n đây xong thì ông ODP tuyên bọ họ t bài sách thánh. Rọ i ông nói tiọ p : Tôi đã đọ c chuyọ n này nhiọ u lọ n và đã suy gọ m. Qọ a thọ c câu chuyọ n hay thọ m thía. Nó nói họ t đọ c tọ m lòng yêu con vô biên cọ a ngọọ i cha.

Tôi có gọ i lọ i báo tin cho Cha Paolo và cảm ọ n ngài đã chọ cho mọ t câu chuyọ n tuyọ t vọ i. Ngài thích lọ m. Ngài bọ o chuyọ n cọ a Chúa kọ mà không hay sao đọ c. Ngọọ i cha trong truyọ n chính là Thiên Chúa, ngọọ i con phung phá trong chuyọ n chính là loài ngọọ i chúng ta. Thiên Chúa đã yêu loài ngọọ i nhọ thọ đó, và còn họ n thọ nọ a.

Ông ODP thọ y cọ làng yên lọ ng và chăm chú nghe mình nói thì ông cọ m đọ ng lọ m. Ông nhìn mọ i ngọọ i rọ i tọ m tọ m : Tôi xin chọ m đọ t bài giọ ng đọ o. Xin kính chúc mọ i ngọọ i trong làng ai cũng có mọ t tọ m lòng yêu con mình nhọ câu truyọ n trong Sách Thánh tôi vọ a đọ c.

Cọ Chánh tiên chọ làng chọ nhọ đái tiọ c bọ a nay phát biọ u : Lão không ngọ hôm nay làng ta lọ i có không khí trang nghiêm và đọ o đọ c nhọ đọ ng ọ trong nhà thọ thọ này. Xin tọ ọ n Trọ i, xin tọ ọ n hai điọ n giọ . Và nhọ vọ y là đã đọ cho ngày lọ bọ a nay rọ i. Anh John đọu, xin anh làm công

việc mà mình nghĩ là hình mong đợi, mình thì sẽ thì hình đi.

Cố làng về tay hoan hô anh John. Anh kể ngay : Chuyền thì sẽ thì nhiều lắm, Chuyền anh M hăm he anh Tàu, chuyền anh Tàu hăm he Biện Đông, chuyền nhóm H người giáo cấp đoàn đội bom, chuyền tân tình tình Pháp Hollande bắt trẻ mình phải thay áo 2 lần trong ngày là đăng quang, cũng như máy bay cấp ông bắt sét đánh cũng hai lần... Chạy cấp làng đã biết cấp rồi.

Riêng tôi, tôi thì có mấy cái tin liên hệ thì nghĩ là Việt là đáng đem ra trình làng bây giờ. Không phải chuyền VC cấp p đội VN, mà là chuyền 3 người Việt gốc bình dân từ VN sang từ bên Hoa Kỳ. Vì có hình tình thông thái cấp tiên VN trong người, và cấp p đội thì nên đã sinh ra hoa trái vô cùng tình đẹp. Tôi xin đội cấp ra 3 chuyền tiêu biểu mà báo chí về đăng, nói về cái hình tình VN vĩ đại, ta phải cấp mà nghĩ cho ta, cho con cháu ta...

Chuyền thì nhất là chuyền mất cấp ưu tiên miền Trung, sáng đi học, chiều và thì đi p xích lô Tuy Hòa, năm 1981 như viết biên kế về người bà con rồi thì đội cấp Hoa Kỳ. Cấp biết thân phận mình nên đã quyết chí học hành, và đã trở thành mất khoa học gia nghiên cứu về lý nguyên tử thì tình Los Alamos cấp Hoa Kỳ, đó là Tiến sĩ Võ Tá Đ.

Thứ hai là chuyền cấp bé 11 tuổi quê Gò Vấp, Gia Định. Sáng đi học, chiều và thì phải đi bán thu cấp lá dỏo lê la khắp chỗ để giúp mình nuôi 8 đứa em, và mua thu cấp cho cha bắt bắt thì. Năm 19 tuổi cấp viết biên thành công, và đội cấp cấp sách đi học. Cấp đã quyết chí dùi mài kinh sách và đội thì tiến sĩ về hình ngành hóa học, và trở thành mất nhà khoa học thì cấp, đội cấp mình đi hình d y thì nhiều thì. Đó là Tiến sĩ Hóa học Trần Ngọc Thành.

Có mất mất chuyền về cuộc đời đáng cho nhiều bạn trẻ suy nghĩ. TS Thành kể : Cùng thì M về thì tôi có mất anh bạn trẻ hình như tôi. Học xong trung học thì tôi lên đội học còn cấp kia đi làm cho mất hãng gà tây, kiếm ra tiền thì. Vì cấp cấp anh ta là móc ruột gà. Sau mất năm anh ta từ đội cấp xe hình, sau 4 năm thì anh từ đội cấp nhà, có TV thì, có xe hình sport, còn tôi thì về đi p cũ, về thì trẻ, không có bạn gái, ăn mì gói.

Xong cấp nhân, trong túi tôi chỉ có 200 đôla. Tôi không nhận chí, học lên và học lên nữa. Khi xong bắt thì tiến sĩ, tôi về thì p thì cấp thêm về đi d y học Utah. Bây giờ thì tôi có thì cấp. Tôi còn về VN thành lập Viện Khoa Học Công nghệ từ năm 2009. Còn anh bạn làm hãng gà, nghe nói đã phải hình việc vì bắt hình x cấp tay. Hoa Kỳ là mất miền đội cho ta rồi thì cấp

BIẾT NGHE NHỚC

Tác Giả: Trà Lữ

Thứ Năm, 14 Tháng 6 Năm 2012 08:20

---

hỏi để thăng tiến. Vấn đề là ta có muốn tiến hay không.

Và chuyện thì ba là một cậu trai VN lau dọn nhà và sinh trở thành một khoa học gia với 2 bằng tiến sĩ, nghiên cứu về công nghệ sáng chế, nghiên cứu về thiết bị trong lãnh vực vệ tinh, truyền thông di động và các hệ thống radar. Đó là Tiến sĩ Nguyễn Mạnh Tiến.

Ông từng được giới thiệu về Nguyễn Mạnh Giảng ở Á Châu xuất sắc năm 2000, từng làm việc cho phòng thí nghiệm siêu âm ở phòng nghiên cứu của NASA.

Ông kể chuyện ban đầu ở Mỹ, rất buồn chán: Khi tới Mỹ tôi nghĩ tôi sẽ sống và nghề đánh bóng bàn, vì ở VN tôi vô địch bóng bàn ở Trường Chu Văn An, ở tỉnh Gia Định, ở Hồ Chí Minh toàn quốc. Khi tới Mỹ, có người giới thiệu tôi đi sống với một người vô địch bóng bàn ở Cali. Tôi nghĩ tôi đi sống. Thế mà đầu 3 tuần tôi đi thua cả ba. Lúc đó tôi mới sáng mắt: Muốn cấp tiến nhưng mà mình đã thua thì mong gì mình sẽ thắng ở cấp cao hơn.

Thì là tôi bỏ môn bóng bàn. Tôi chú tâm vào việc học. Tôi quyết tâm học, và đi học và đi làm. Việc đầu tiên là lau dọn nhà và sinh, rồi rửa chén nhà hàng. Làm việc chân tay hay việc học, cái gì tôi cũng làm hết mình. Ông Trời không bao giờ bỏ quên những người đã làm việc hết sức mình.

Đây là ba trong những câu chuyện thành công về việc học của người VN bên Mỹ. Bên Canada này thì người VN thành công cũng rất nhiều vì đầu có hết giờ nghỉ tất cả từ tiên trong máu. Chúng ta nên thẳng thắn đây tôi đã nói về Tiến Sĩ Bùi Tiến Dũng, Luật sư kiêm nhà văn Xuân Thúy...

Bà C&# B.95 giới tay xin nghe chuyện thì xã hội chúng ta không thích chuyện học hành thi cử. Anh John không chịu bỏ việc này nên nháy mắt với tôi. Tôi bèn ra tay tiếp sống ngay. Nghe rồi lúng túng. Những chuyện quá, biết kể chuyện gì đây? Chuyện của vàng VNCH, chuyện kiếm nghề, chuyện biết tình, chuyện nhàn ngày quốc hân 30/4... ai cũng biết rồi.

Đang lúc biết rồi thì tôi chợt nhớ tôi muốn hát để biết ở Toronto mà ít người biết.

Đó là xuät hát rät trí thÑc, rät tây phäng, hän 150 ngäi tham dä, ai cũng hài lòng và vä tay näng nhiät. Xuät hát mang tên ‘Songs of the Heart’, tiäng Viät là ‘ Thoáng Đä Âm’, do mät bän trä vì yêu văn nghä thuän túy đã tä chÑc täi räp Todmorden Mills Heritage Theatre vào chiäu Thä Bäy 5.5.2012 väa qua.

Bän trä mang vóc dáng mät triät gia tên là Hoàng Mänh Hùng, mät con ngäi ham mê nghä thuät hiäm có.

Vä nghä sĩ trình diän có Don Thompson, mät sä phä vä nhäc Jazz và däng cäm.

Anh Hùng cho tôi biät lúc anh đi thuê däng cäm, công ty nhäc cä khi biät Don Thompson sä đän đäm đàn thì hä vô cùng vui mäng và đã chä mät cái däng cäm häng nhät đän tän sän khäu và không läy mät đäng tiän thuê đàn. Hä bäo đàn cäa hä mà đäc danh cäm Don Thompson đäng täi là hä đã sung säng và hänh diän läm rồi.

Ban nhäc chính là Mike Field Jazz Quintet . Tôi mê cái ông Mike này quá vì tiäng kän trumpet tuyät väi cäa ông. Khi trình diän, ông nhäm nghiän đôi mät và thäi rät say mê nhä đäa hät cäi lòng mình vào tiäng kän.

Nhäc sĩ Nghiêm Phú Phúc, em nhäc träng Nghiêm Phú Phi ngày xäa cäa Saigon, đã ghé vào tai tôi nói nhä : Lâu läm rồi i tôi mäi có đäp thäng thÑc mät chäng trình ca nhäc có giá trä nhä thä này. Đã bao nhiêu năm rồi i hôm nay tôi mäi đäc nghe läi nhäng bài ca ‘ Non, Je Ne Regrette Rien’ cäa Charles Dumont do Edith Piaf hát ngày xäa, ‘So In Love’ cäa Cole Porter’, ‘ In My Solitude’ cäa Duke Ellington...Nhäng bän nhäc näi tiäng này tôi đã täng chäi väi mäy ban nhäc ở Paris thuä xäa.

Läi còn nhäc sä läng danh Coenrad Bloemendal chäi đàn violoncelle väi sä phä häa däng cäm cäa ngäi đäp Cecilia Nhä Ngäc. Thành phän ca sĩ còn có Xuân Đào ở Toronto và Desirée Till đän tä Quebec.

BIẾT NGHE NHÌC

Tác Giả: Trà Lũ

Thứ Năm, 14 Tháng 6 Năm 2012 08:20

Dù buổi văn nghệ này xong ai cũng thấy lòng mình thấy thấy, lên cao, khác xa cái cảm giác xô bồ ồn ào thường có khi đến các đội nhạc hội trên trường này. Xưa nay đã sợ đi xem hát chứ không phải đi nghe hát.

Ta đi xem sân khấu hội trường, xem ban nhạc gõ trống và gõ y đàn. Xem ca sĩ ăn diện và uốn éo, xem thành phần người tham dự... Ta chỉ xem chứ không nghe. Chả ai nhớ được cái hay của giọng ca, lời ca, và tiếng đàn tài ba thì uốn éo quá.

Kính chúc các cậu vừa xem, vừa nghe và biết nghe nhạc nha. Trân trọng.